

Súd: Okresný súd Nové Mesto nad Váhom
Spisová značka: 9Csp/18/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3519201114
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 10. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lenka Pavlovičová
ECLI: ECLI:SK:OSNM:2021:3519201114.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nové Mesto nad Váhom sudkyňou JUDr. Lenkou Pavlovičovou v spore žalobcu: F. C., Z. XX.XX.XXXX, B. B. XXX, zastúpený: JUDr. Šimonom Cibulkom, advokátom so sídlom Trenčín, Hodžova 53, IČO: 42 373 646, proti žalovanému: Všeobecná úverová banka, a.s., so sídlom Bratislava, Mlynské nivy 1, IČO: 31 320 155, zastúpený: Beňo & partners advokátska kancelária, s.r.o., so sídlom Poprad, Námestie svätého Egídia 40/93, IČO: 44 250 029, o určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru a o vydanie bezdôvodného obohatenia s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Súd určuje, že poskytnutý úver na základe Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX je bezúročný a bez poplatkov.

II. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 31,89 EUR s 5% ročným úrokom z omeškania od 10.04.2019 do zaplataenia a sumu 5.711,16 EUR s 5% ročným úrokom z omeškania od 30.09.2021 do zaplataenia do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

III. Žalobcovi voči žalovanému súd priznáva nárok na náhradu trov konania vo výške 100%.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa podanou žalobou domáhal, aby súd určil, že poskytnutý úver na základe Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX uzatvorenej dňa 29.04.2015 medzi žalobcom a žalovaným je bezúročný a bezpoplatkový. Zároveň sa domáhal od žalovaného vydania bezdôvodného obohatenia vo výške 31,89 EUR s 5% ročným úrokom z omeškania od 10.04.2019 do zaplataenia. Svoje podanie odôvodnil tým, že žalobca ako spotrebiteľ uzavrel dňa 29.04.2015 Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. 120152738, a to s právnym predchodcom žalobcu spoločnosťou Consumer Finance Holding a.s., so sídlom Kežmarok, Hlavné námestie 12, IČO: 35 923 130 (ďalej len „Právny predchodca žalobcu“). Žalobca tvrdil, že spotrebiteľská zmluva neobsahuje všetky náležitosti zmluvy podľa § 9 ods. 2 písm. f) a k) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Je presvedčený, že v zmluve je termín konečnej splatnosti nedostatočne označený ako „04/2022“, nakoľko by tam mal byť uvedený konkrétny dátum. Spochybnil aj formuláciu uvedenia doby trvania zmluvy. V tejto súvislosti poukázal na rozhodovaciu prax Krajského súdu v Trenčíne, a to Rozsudok sp. zn. 5Co/22/2018 zo dňa 11.04.2018 a Rozsudok sp. zn. 27Co/310/2017 zo dňa 30.01.2018. Ďalej uviedol, že z údajov obsiahnutých v zmluve nie je zrejme akú časť zo splátky predstavuje úrok a akú časť predstavuje istina. Z uvedených dôvodov podľa jeho názoru sa poskytnutý spotrebiteľský úver v zmysle ust. § 11 ods. 1 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch považuje za bezúročný a bez poplatkov. Žalobu ohľadom vydania bezdôvodného obohatenia odôvodnil, tým, že žalovaný na základe zmluvy poskytol žalobcovi úver vo výške 9.633,83 EUR, ktorý sa žalobca zaviazal splatiť v 84 mesačných splátkach po 219,66 EUR, a to do celkovej sumy 18.451,44 EUR. Keďže by sa zmluva mala považovať za bezúročnú a bez poplatkov, žalobca mal uhradiť žalovanému iba požičanú istinu vo výške 9.633,83 EUR. Do dňa podania žaloby zaplatil žalobca žalovanému

sumu vo výške 9.665,72 EUR. Nakoľko žalobca uhradil žalovanému sumu nad rámec istiny, došlo k bezdôvodnému obohateniu na strane žalovaného na úkor žalobcu vo výške 31,89 EUR.

2. Žalovaný vo svojom vyjadrení uviedol, že zmluva o úvere v zmysle ust. § 9 ods. 2 písm. f) zákona o spotrebiteľských úveroch obsahuje dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere ako aj termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. V zmluve v časti „Spôsob financovania“ je uvedený počet splátok 84, termín konečnej splatnosti 04/2022, dátum prvej splátky 14.05.2019 a ďalšie splátky splatné vždy 14. dňa v mesiaci. Žalovaný tvrdil, že zákon nepredpisuje konkrétny formát tohto údajja, zákon tento formát ponecháva na voľbe dodávateľa s tým, že formát, ktorý zvolí musí mať vyššie uvedenú informačnú hodnotu. Akýkoľvek spotrebiteľ musí byť schopný z týchto údajov zistiť, že pri pravidelnom platení jeho úverová záťažnosť skončí dňa 14.04.2022. Žiadny právny predpis na uvedenie konečnej splatnosti vo formáte deň, mesiac, rok, neexistuje. Zákon ukladá len povinnosť uviesť tento údaj tak, aby spotrebiteľ vedel určiť koniec splácania úveru. Poukázal na rozhodnutie Európskeho súdneho dvora z 09.11.2016 vo veci Home Credit c/a A. B., sp. zn. C-42/15: „Článok 10 ods. 2 písm. h) smernice 2008/48 sa má vykladať v tom zmysle, že nie je nevyhnutné, aby zmluva o úvere uvádzala splatnosť splátok spotrebiteľa odkazom na konkrétny dátum, pokiaľ podmienky tejto zmluvy umožňujú spotrebiteľovi bez ťažkostí a s istotou identifikovať dátumy týchto splátok. Navyše v splátkovom kalendári, ktorý je integrálnou súčasťou zmluvy (strany č. 6-7 zmluvy), podpísanom vlastnoručným podpisom žalobcu, sa nachádzajú presné dátumy splatnosti všetkých 84 splátok, vrátane tej poslednej - 14.04.2022. Žalovaný poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 14.11.2018, sp. zn. 17Co/400/2017. Podľa tvrdenia žalovaného v zmysle ust. § 9 ods. 2 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch sa rozdelenie splátky na istinu a úrok v zmluve preukázateľne nachádza, a to v časti „splátkový kalendár“, ktorý žalobca vlastnoručne podpísal. V uvedenom dokumente je každá z celkovo 84 splátok presne rozpísaná v zložení úrok a istina. Žalovaný opätovne poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Cdo/146/2017 zo dňa 22.02.2018, v zmysle ktorého: „Eurokonformným výkladom predmetného ustanovenia zákona č. 129/2010 Z. z., ktorý je v danom prípade nielen možný, ale aj potrebný, dospel dovolací súd k záveru, že v zmluvách uzatváraných podľa zákona č. 129/2010 Z. z. nemožno od dodávateľov žiadať, aby v nich uvádzali presný rozpis plánovanej amortizácie dlhu, teda rozpis splátok po častiach (samostatne vo väzbe na istinu, úrok a poplatky). Dovolací súd uzatvára, že predmetné ustanovenie je potrebné interpretovať tak, že nie je potrebné, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovala číselné vyjadrenie toho, aká je konkrétna vnútorná skladba tej ktorej anuitnej splátky.“ Žalovaný na základe vyššie uvedeného žiada žalobu zamietnuť.

3. Žalobca sa vyjadril k vyjadreniu žalovaného. Vo svojom podaní uviedol, že trvá na tom, že nebola naplnená litera zákona a žalovaný neuviedol termín konečnej splatnosti do zmluvy tak, ako to vyžaduje zákon o spotrebiteľských úveroch. Preto sa podľa jeho názoru poskytnutý spotrebiteľský úver považuje za bezúročný a bez poplatkov v zmysle § 11 ods. 1 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch. V danej veci zákon o spotrebiteľských úveroch vyslovene pod sankciou bezúročnosti a bezpoplatkovosti vyžadoval uvedenie aj termínu konečnej splatnosti úveru, pričom žiadnym výkladom iba výkladom, ktorý by bol contra legem, t. j. proti samotnému zneniu zákona, by bolo možné nepovažovať úver za bezúročný a bez poplatkov, čo nie je prípustné, nakoľko by to bolo v rozpore s jasným zrozumiteľným znením zákona, a tým pádom v rozpore s požiadavkou právnej istoty. V rámci procesného útoku upriamil nad rámec žaloby pozornosť aj na úrokovú sadzbu, aká bola stanovená v zmluve. Uviedol, že v zmluve bola dohodnutá ročná úroková sadzba úveru vo výške 23,12 %. Z priemerných úrokových mier z úverov z roku 2015 sa úrokové miery pri type spotrebiteľského úveru nad 5 rokov pohybovali na úrovni 11,60 %. V danom prípade však bol úrok dohodnutý až na 23,12%, teda o 11,52 % vyšší (takmer dvojnásobne vyšší). Z tohto dôvodu sa domnieva, že tento úrok je neprímerane vysoký a preto je v rozpore s dobrými mravmi. V danom prípade sa považuje úver za bezúročný a bez poplatkov. Tvrdil, že zmluva neobsahuje riadne uvedený údaj o RPMN, tak ako to je stanovené v § 9 ods. 1 písm. k) v čase uzavretia zmluvy účinného zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Zmluva je zmätočná, nakoľko je v nej uvedená ročná úroková sadzba vo výške 23,12 % a neskôr v texte sa už uvádza, že ročná percentuálna miera nákladov (x) je 23,12 %. Nad rámec uvedeného uviedol, že v zmysle § 1 ods. 4 v spojení s § 1a ods. 1 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. najvyššia prípustná výška odplaty (nesmie byť vyššia) pri poskytnutí peňažných prostriedkov spotrebiteľovi je stanovená ako dvojnásobok naposledy zverejnenej RPMN bánk a pobočiek zahraničných bánk pre jednotlivé typy novoposkytnutých spotrebiteľských úverov. Priemerná RPMN pri predmetnom type úveru - ostatný spotrebiteľský úver nad 6.500,- EUR so splatnosťou nad 5 rokov, nebola v čase uzavretia zmluvy vo výške 12,31% ako je v zmluve uvedené, ale bola vo výške 10,39%. Ak v zmluve uvedená hodnota 23,12 % predstavuje odplatu,

tak aj v tomto smere bol porušený § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka, nakoľko odplata prevyšuje najvyššiu prípustnú odplatu.

4. Žalovaný vo svojom vyjadrení opätovne poukázal na to, že vzhľadom na rozdielny výklad a rozhodovacia prax slovenských súdov vo vzťahu k absencii tejto náležitosti zmluvy došlo k zmene tohto stavu a to vydaním viacerých rozhodnutí Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, napr. Uznesenie sp.zn. 4Cdo/211/2017 zo dňa 23.04.2018, obdobne sp. zn. 3Cdo/146/2017 zo dňa 22.02.2018. Žalovaný je toho názoru, že pokiaľ predmetné ustanovenie zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch uvádza pojmy ako „výška“ alebo „počet“ či „termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov“ je možné za použitia Eurokonformného výkladu dospieť k záveru, že toto ustanovenie len spresňuje, čo splátka úveru zahŕňa. Podľa žalovaného zákon platný a účinný v čase podpisu predmetných zmlúv o pôžičke nepožadoval samostatné rozpisovanie výšky, počtu a termínov splatnosti úrokov, istiny; nevyžadoval, aby boli sumy istiny, úroku a iných poplatkov tvoriace jednu splátku uvedené jednotlivo popri sebe.

5. Rozsudkom tunajšieho súdu zo dňa 18.12.2020 č.k. 9Csp/18/2019-99 súd žalobu zamietol a žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania v plnej výške. Uznesením Krajského súdu Trenčín zo dňa 29.09.2021 č.k. 27CoCsp/24/2021-135 bol rozsudok súdu prvej inštancie zrušený a vec vrátená súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Z odôvodnenia zrušujúceho uznesenia vyplýva, že v posudzovanej veci ide o spotrebiteľskú zmluvu a riadi sa tiež zákonom č. 129/2010 Z.z. Odvolací súd uviedol, že záver súdu prvej inštancie o tom, že dojednaný úrok nie je navýšený až o 100% a preto nie je v rozpore s dobrými mravmi je poznačený formalizmom a má pôvod v nesprávnej interpretácii iného rozhodnutia odvolacieho súdu, keďže dojednaný úrok je nevýznamne nižší (len o 0,69%). Odvolací súd tiež uviedol, že súd prvej inštancie sa len obmedzil na konštatovanie, že v zmluve je uvedená RPMN 23,12%, pričom však nevysvetľuje, ako dospel k prijatému záveru a z akých dôkazov vychádzal. Poukázal tiež na skutočnosť, že údaje o RPMN musia byť vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy a tieto musia byť v zmluve uvedené. Ak z hľadiska vedomosti dodávateľa, či súdu ako práva znalého, sú v zmluve uvedené veličiny, ktoré boli pri výpočte RPMN použité a súd aj dodávateľ sú schopní ich z hľadiska ich účelu takto identifikovať ako predpoklady pre jej výpočet, avšak z hľadiska opoznatelnosti priemerného spotrebiteľa, pokiaľ tieto výslovné nie sú konkretizované ako veličiny slúžiace na tento účel a zmluva tak neobsahuje týmto spôsobom konkretizované premenné použité k výpočtu RPMN, tiež s absenciou znázornenia spôsobu výpočtu RPMN, teda ich použitia na daný účel, majú pre spotrebiteľa nulovú výpovednú hodnotu, v dôsledku čoho možno prijať záver o absencii nedostatku dotknutej obligatórnej náležitosti v zmluve. Pri absencii následného znázornenia pomocou reprezentatívneho príkladu je ťažko predstaviť, že priemerný spotrebiteľ by si mohol správnosť výpočtu RPMN overiť. Ročnou percentuálnou mierou nákladov sú celkové náklady spotrebiteľa spojené s úverom. Nesprávne uvedenie či neidentifikovateľný spôsob výpočtu, či neidentifikovanie konkrétnych údajov, ktoré k výpočtu sú použité, narušuje prístup spotrebiteľa k výkonu tohto jeho práva. Rozhodnutie súdu prvej inštancie nie je v časti vzťahujúcej sa k dotknutej náležitosti odôvodnené a preto je nepreskúmateľné. Identickou vadou trpí tiež žalobcom namietaný záver o bezvadnosti ďalšej náležitosti, a to údaj o odplate podľa osobitných predpisov. Žalobca totiž namietal, že údaje k tejto náležitosti nie sú v zmluve uvedené správne, čo je identické, ako keby vyžadovaný údaj v zmluve nebol uvedený vôbec. Aj keby vypočítaný údaj o odplate súdom bol správny, čo nie je, tak súd odignoroval, že tento je v rozpore s údajom o odplate uvedenom v zmluve. Súdom prvej inštancie právne posúdenie najvyššej prípustnej odplaty neurobil. Na účely stanovenia najvyššej prípustnej výšky odplaty sa použije priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov bánk a pobočiek zahraničných bánk pre jednotlivé typy novoposkytnutých spotrebiteľských úverov zverejnená podľa osobitného predpisu naposledy v čase predchádzajúcim uzavretiu spotrebiteľskej zmluvy.

6. Súdom sa opätovne oboznámil so Zmluvou o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 29.04.2015 (ďalej len „Zmluva“), výpismi z účtu žalobcu preukazujúcimi vklady v hotovosti v období od 13.05.2015 do 26.03.2019, Štandardnými Európskymi informáciami o spotrebiteľskom úvere, Informáciou o ročnej percentuálnej miere nákladov a priemernej RPMN zo dňa 29.04.2015, Súhrnnými informáciami o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch bankami a pobočkami zahraničných bánk za 4. štvrtrok 2014, návrhom na zmenu žaloby s prílohami.

7. Uznesením tunajšieho súdu zo dňa 30.09.2021 sp. zn. 9Csp/18/2019 súd pripustil zmenu žaloby tak, aby súd určil, že poskytnutý úver na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX uzatvorenej dňa 29.04.2015 medzi žalobcom a žalovaným je bezúročný a bez poplatkov. Žalovaný

je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 31,89 EUR s 5% ročným úrokom z omeškania od 10.04.2019 do zaplataenia a sumu 5.711,16 EUR s 5% ročným úrokom z omeškania od 30.09.2021 do zaplataenia do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

8. Súd zo Zmluvy zistil, že žalobcovi bol zo strany Právneho predchodcu žalovaného poskytnutý viazaný spotrebiteľský úver vo výške 9.633,83 EUR. Úver mal žalobca splácať v 84 mesačných splátkach po 219,66 EUR vždy do 14. dňa v mesiaci. Ďalej Zmluva obsahuje údaj o ročnej úrokovej sadzbe vo výške 23,12%, mesačnej splátke 219,66 EUR, RPMN vo výške 23,12%, ročnej priemernej miere nákladov vo výške 12,31%, odplate vo výške 23,12%, najvyššej prípustnej výške odplaty vo výške 23,16%, dátume prvej splátky 14.05.2015, počte splátok 84 a termín konečnej splatnosti 04/2022. Neoddeliteľnou súčasťou Zmluvy bol splátkový kalendár.

9. Z údajov zapísaných v obchodnom registri Okresného súdu Prešov, oddiel Sa, vložka č. 10315/P, súd zistil, že pôvodný veriteľ Consumer Finance Holding, a.s., bol odo dňa 01.01.2018 z obchodného registra dobrovoľne vymazaný, pričom v dôsledku rozdelenia sa univerzálnymi nástupcami stali spoločnosti Všeobecná úverová banka, a.s., so sídlom Bratislava, Mlynské nivy 1, IČO: 31 320 155, a VÚB Leasing, a.s., so sídlom Bratislava, Mlynské nivy 1, IČO: 31 318 045. Projekt rozdelenia zlúčením bol dňa 11.12.2017 spísaný vo forme notárskej zápisnice notárkou JUDr. Ľubicou Floriánovou, so sídlom Notárskeho úradu v Bratislave, na Hodžovom námestí č. 3. V zmysle Projektu rozdelenia zlúčením, uzatvoreného medzi dotknutými obchodnými spoločnosťami sa spoločnosť VÚB, a.s., stala právnym nástupcom zanikajúcej spoločnosti, keďže predmetná vec sa netýka produktov QCar a Triangel - splátkový predaj, v prípade ktorých všetky práva a povinnosti z existujúcich právnych vzťahov preberá spoločnosť VÚB Leasing, a.s. Tým mal súd preukázanú vecnú pasívnu legitimitáciu žalovaného.

10. Podľa § 11 ods. 4 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, spotrebiteľ sa môže pred súdom domáhať určenia neplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého spotrebiteľského úveru žalobou.

11. Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

12. Podľa § 52 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka v znení účinnom ku dňu uzatvorenia Zmluvy, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

13. Podľa § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka v znení účinnom ku dňu uzatvorenia Zmluvy, ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata prevyšovať najvyššiu prípustnú odplatu, ktorú možno od spotrebiteľa pri poskytnutí peňažných prostriedkov požadovať. Odplatu, podrobnosti o stanovení odplaty, kritériách jej stanovenia a najvyššiu prípustnú výšku odplaty ustanovuje vykonávací predpis.

14. Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu uzatvorenia Zmluvy (ďalej len „Zákon o spotrebiteľských úveroch“), zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

15. Podľa § 9 ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

a) druh spotrebiteľského úveru,

b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu;

ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,

c) adresu veriteľa, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,

d) meno, priezvisko, dátum narodenia, rodné číslo a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,

e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,

f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,

g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,

h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,

i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,

j) odplatu podľa osobitných predpisov,

k) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,

l) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,

m) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

n) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,

o) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,

p) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

q) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,

r) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,

s) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,

t) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,

u) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,

v) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

w) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

x) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,

y) názov a adresu príslušného orgánu dohľadu podľa § 23,

z) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok.

aa) názov zmluvy, ktorý obsahuje slová spotrebiteľský úver v príslušnom gramatickom tvare.

16. Podľa § 11 ods. 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

- a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1,
- b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až l), s), z) a aa),
- c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 alebo
- d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa,
- e) veriteľ spotrebiteľský úver poskytne finančnými prostriedkami v hotovosti.

17. Podľa článku 10 ods. 1 Smernice Európskeho parlamentu a Rady č. 2008/48/ES zo dňa 23.04.2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS, zmluvy o úvere sa vypracujú písomne alebo na inom trvalom nosiči. Každá zmluvná strana dostane jedno vyhotovenie zmluvy o úvere. Týmto článkom nie sú dotknuté žiadne vnútroštátne pravidlá týkajúce sa platnosti uzavretia zmlúv o úvere, ktoré sú v súlade s právom Spoločenstva.

18. Podľa článku 10 ods. 2 písm. h) Smernice Európskeho parlamentu a Rady č. 2008/48/ES zo dňa 23.04.2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS, zmluva o úvere zrozumiteľne a stručne uvádza: výšku, počet a frekvenciu splátok spotrebiteľa a prípadne poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami úveru na účely splatenia.

19. Podľa článku 22 ods. 1 Smernice Európskeho parlamentu a Rady č. 2008/48/ES zo dňa 23.04.2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS, keďže táto smernica obsahuje harmonizované ustanovenia, členské štáty nesmú zachovať ani zaviesť vo svojom vnútroštátnom práve ustanovenia, ktoré sa odchyľujú od ustanovení tejto smernice.

20. Podľa rozsudku Súdneho dvora EÚ zo dňa 09.11.2016 vo veci Home Credit Slovakia a.s./N. Z. č. C - 42/15 sa ust. čl. 10 ods. 2 písm. h) a i) tejto Smernice má vykladať tak, že zmluva o úvere nemusí obsahovať amortizačnú tabuľku, kde bude uvedené aká časť každej splátky bude započítaná na vrátenie istiny a čl. 23 Smernice sa má vykladať v tom zmysle, že nebráni tomu, aby členský štát vo svojej vnútroštátnej právnej úprave stanovil, že v prípade, ak zmluva o úvere neobsahuje všetky náležitosti uvedené v čl. 10 ods. 2 tejto Smernice, táto zmluva sa bude považovať za zmluvu o úvere bez úrokov a poplatkov, pokiaľ ide o okolnosť, ktorej uvedenie môže spochybníť možnosť spotrebiteľa posúdiť rozsah svojho záväzku.

21. Na základe vykonaného dokazovania bolo preukázané, že medzi Právnym predchodcom žalovaného a žalobcom bola uzavretá spotrebiteľská zmluva. Z obsahu Zmluvy je zrejmé, že sa jedná o formulárovú (typovú) zmluvu pripravenú vopred Právnym predchodcom žalovaného, ktorej obsah nemal žalobca možnosť reálne ovplyvniť alebo pozmeniť. Zmluvu uzatvoril žalobca ako nepodnikateľ. Zmluva o spotrebiteľskom úvere je zmluvným typom s osobitnou právnou úpravou v čase uzavretia Zmluvy v Zákone o spotrebiteľských úveroch, ktorý je k ustanoveniam Občianskeho zákonníka s podrobnou úpravou spotrebiteľských zmlúv od 1.4.2004 predpisom lex specialis. Súd preto vzťah strán konania posudzoval ako záväzok zo spotrebiteľskej zmluvy podľa § 52 a nasledujúcich Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzatvorenia predmetnej zmluvy a podľa Zákona o spotrebiteľských úveroch.

22. Zmluva bola vyhotovená v písomnej podobe (§ 9 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch), obsahuje určenie druhu spotrebiteľského úveru (viazaný spotrebiteľský úver na financovanie predmetu financovania - § 9 ods. 2 písm. a/ zákona o spotrebiteľských úveroch), presne označuje veriteľa v úvodnej časti (§ 9 ods. 2 písm. b/ zákona o spotrebiteľských úveroch), obsahuje aj údaje o klientovi ako fyzickej osobe (§ 9 ods. 2 písm. d/ zákona o spotrebiteľských úveroch), dobu trvania zmluvy a termín konečnej splatnosti - zmluva obsahuje údaj o termíne konečnej splatnosti 04/2022, ako aj údaj o splatnosti splátok v 14. deň v mesiaci. Na základe týchto údajov je jasne uvedená konečná splatnosť úveru, a to dňa 14.04.2022 (§ 9 ods. 2 písm. f/ zákona o spotrebiteľských úveroch). Zmluva ďalej uvádza celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky jeho čerpania (§ 9 ods. 2 písm. g/ zákona o spotrebiteľských úveroch), opis tovaru, na ktorý sa zmluva vzťahuje a cenu tovaru (§ 9 ods. 2 písm. h/

zákona o spotrebiteľských úveroch), obsahuje úrokovú sadzbu úveru 23,12% (§ 9 ods. 2 písm. i/ zákona o spotrebiteľských úveroch), odplatu (§ 9 ods. 2 písm. j/ zákona o spotrebiteľských úveroch), ročnú percentuálnu mieru nákladov, avšak neobsahuje všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov. Na túto skutočnosť poukázal i odvolací súd, ktorý uviedol, že v zmluve musia byť uvedené všetky predpoklady použité na výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov, a to z dôvodu, aby spotrebiteľ mal možnosť skontrolovať postup veriteľa pri vypočítaní RPMN. Zmluva uvádza, ako bola RPMN vypočítaná a uvádza vzorec pre jej výpočet, avšak aké údaje boli alebo mali byť do vzorca vsadené v zmluve uvedené nie je. V danom prípade tak v zmluve nie sú uvedené konkrétne údaje nevyhnutné na uskutočnenie výpočtu RPMN, čo má rovnaké dôsledky, ako keby RPMN v zmluve nebola uvedená vôbec (viď bod 30 a 31 uznesenia odvolacieho súdu). Podmienka uvedenia RPMN a vstupných údajov nemôže byť splnená v prípade, ak síce z hľadiska vedomosti dodávateľa či súdu sú v zmluve uvedené veličiny, ktoré boli pri výpočte RPMN použité a súd aj dodávateľ sú schopní ich identifikovať, avšak z hľadiska opoznatelnosti priemerného spotrebiteľa pokiaľ tieto výslovne nie sú konkretizované ako veličiny slúžiace na tento účel a zmluva teda neobsahuje konkretizované premenné použité k výpočtu RPMN, tiež s absenciou znázornenia spôsobu výpočtu RPMN, teda ich použitia na daný účel, majú pre spotrebiteľa z hľadiska naplnenia informačného účelu prakticky nulovú výpovednú hodnotu. Žalovaný po rozhodnutí odvolacieho súdu v konaní predložil Štandardné Európske informácie o spotrebiteľskom úvere zo dňa 29.04.2015 podpísané žalobcom, z ktorých vyplýva, že žalovaný dosadil do vzorca pre výpočet RPMN všetky vstupné údaje, ktoré pod vzorcom aj uviedol (výška úrokovej sadzby, výška úveru, doba splatnosti v mesiacoch, splátku bez poistenia, a podobne). V deň uzatvorenia zmluvy tak žalovaný jednoznačne informoval žalobcu o tom, aká bude RPMN a aké sú vstupné údaje pre jej výpočet. Pokiaľ ide o výšku samotnej RPMN, žalovaný dosadil do rovnice výpočtu RPMN všetky potrebné vstupné údaje v súlade so zmluvou a v tomto smere súd pochybenie nezistil. Následne stanovil výšku RPMN 23,12%. RPMN je najdôležitejší parameter pri porovnaní jednotlivých ponúk a zohľadňuje nielen úrokovú sadzbu, ale aj všetky poplatky. V danom prípade žalovaný poplatky nemal so žalovaným dohodnuté. Po dosadení do vzorca pre výpočet RPMN (vzorec pre výpočet na stránke MF SR) je RPMN vo výške 23,04% a nie 23,12% ako to uvádza zmluva. RPMN je tak v zmluve uvedená vo vyššej výške ako v skutočnosti je a takáto skutočnosť teda nie je na neprospech spotrebiteľa. Navyše aj súdom zistená uvedená splatená suma predstavuje 18.451,44 EUR (čo je údaj z hľadiska rozhodovania spotrebiteľa najdôležitejší), teda táto suma je vypočítaná správne. Nesprávne uvedenie RPMN (vo vyššej ako reálnej výške) tak nie je na neprospech spotrebiteľa. Zmluva tak (s doplnením vo formulári) obsahuje uvedenie ročnej percentuálnej miery nákladov a tiež celkovú čiastku, ktorú mal spotrebiteľ zaplatiť (§ 9 ods. 2 písm. k/ zákona o spotrebiteľských úveroch).

23. Pokiaľ ide o odplatu (§ 9 ods. 2 písm. j/ zákona o spotrebiteľských úveroch), žalobca namieta, že údaje k tejto náležitosti sa vzťahujúce nie sú v zmluve uvedené správne. V danom prípade bolo potrebné vychádzať z údajov o odplate podľa osobitného predpisu, ktorým je § 1 a 1a Nariadenia vlády SR.

24. Podľa § 1 ods. 1, 2, 4 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. odplatu pri poskytnutí peňažných prostriedkov spotrebiteľovi tvoria úrok, poplatky a akékoľvek iné odplatné plnenia alebo iné náklady, ktoré sú dohodnuté pri podpise spotrebiteľskej zmluvy a ktoré sú spojené s poskytnutím peňažných prostriedkov alebo vyžadované pri poskytnutí peňažných prostriedkov. Pri výpočte odplaty sa vychádza z predpokladu, že spotrebiteľská zmluva zostane platná dohodnutý čas a že dodávateľ a spotrebiteľ si budú plniť svoje povinnosti za podmienok a v lehotách dohodnutých v spotrebiteľskej zmluve. Odplata podľa odseku 1 sa vyjadruje v percentách zo sumy zmluvne dohodnutých peňažných prostriedkov za rok a vypočíta sa ako súčet plnení podľa odseku 3 za rok. Na účely stanovenia najvyššej prípustnej výšky odplaty podľa § 1a sa použije priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov bánk a pobočiek zahraničných bánk pre jednotlivé typy novoposkytnutých spotrebiteľských úverov zverejnená podľa osobitného predpisu, naposledy v čase predchádzajúcom uzavretiu spotrebiteľskej zmluvy.

25. Podľa § 1a ods. 1, 4, 5 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., ak odseky 2 a 3 neustanovujú inak, odplata pri poskytnutí peňažných prostriedkov spotrebiteľovi nesmie prevýšiť dvojnásobok priemernej ročnej percentuálnej miery nákladov podľa § 1 ods. 4 pri obdobnom úvere alebo pôžičke ročne. Na účely tohto nariadenia vlády sa obdobným úverom alebo pôžičkou rozumie obdobný produkt, ktorý je svojou povahou najbližší forme poskytnutia peňažných prostriedkov spotrebiteľovi podľa predchádzajúcej vety. Najvyššia prípustná výška odplaty sa posudzuje podľa pravidiel uvedených v odsekoch 1 až 3 ku dňu uzavretia spotrebiteľskej zmluvy, ktorej predmetom je poskytnutie peňažných prostriedkov spotrebiteľovi.

Sumy alebo percentá vypočítané podľa tohto nariadenia vlády sa zaokrúhľujú na dve desatinné miesta nahor.

26. V rámci zmluvy uzatvorenej medzi žalobcom a žalovaným tvorí odplatu iba úrok, nakoľko iné poplatky či iné odplatné plnenia neboli dojednané. Úrok je vo výške 23,12% a v takejto výške je určená i odplata, ktorá je tak určená správne. Pokiaľ ide o stanovenie najvyššej prípustnej výšky odplaty podľa § 1a Nariadenia č. 87/1995 Z.z., je potrebné vychádzať z § 21 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. z informácií z webového sídla ministerstva (údaje o novoposkytnutých a poskytnutých spotrebiteľských úveroch) a následne z Vyhlášky MF SR č. 289/2010 Z.z. Na účely najvyššej prípustnej výšky odplaty sa tak použije priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov bánk a pobočiek zahraničných bánk pre jednotlivé typy novoposkytnutých spotrebiteľských úverov zverejnená naposledy v čase predchádzajúcom uzavretiu spotrebiteľskej zmluvy. Takáto priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov bánk v čase predchádzajúcom uzavretiu spotrebiteľskej zmluvy bola vo výške 11,81 % (marec 2015), teda dvojnásobok predstavuje 23,62%. Výška odplaty 23,12% tak neprekračuje najvyššiu prípustnú výšku odplaty podľa § 1a Nariadenia vlády č. 89/1995 Z.z.

27. Súd tiež konštatuje, že zmluva obsahuje počet, termíny splátok istiny a úrokov v súlade s § 9 ods. 2 písm. l) zákona o spotrebiteľských úveroch.

28. Súd tak po doplnení dokazovania konštatuje, že zmluva obsahuje všetky náležitosti, ktorých neuvedenie (resp. nesprávne uvedenie) by mohlo spôsobiť, že by sa úver považoval za bezúročný a bez poplatkov. Zmluva je vyhotovená v písomnej forme, má síce nesprávne uvedenú ročnú percentuálnu mieru nákladov, avšak nie v neprospech spotrebiteľa. Možno tak konštatovať, že v danom prípade nie sú splnené podmienky na určenie, že sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov v zmysle § 11 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch.

29. Vychádzajúc zo záverov odvolacieho súdu sa súd ďalej venoval otázke primeranosti dohodnutého úroku. Ten bol dojednaný vo výške 23,12% ročne. Odvolací súd konštatoval už sám vo svojom rozhodnutí, že dojednaná úroková sadzba predstavuje navýšenie o 99,31 % oproti tomu, za aký úrok v tom čase poskytovali úvery banky (teda v reálnej podobe fakticky jej dvojnásobok) a takýto úrok možno považovať za odporujúci dobrým mravom. Ak by sa za odporujúci dobrým mravom považoval iba úrok od 100% vyššie, išlo by o formalistické vnímanie a došlo by k obídaniu zmyslu a účelu právnej úpravy (bod 28 uznesenia odvolacieho súdu). Súd prvej inštancie je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu a preto konštatuje, že dojednaniu úroku vo výške 23,12%, ktoré predstavuje navýšenie o 11,31% oproti obvyklej úrokovej miere 11,81% bolo v rozpore s dobrými mravmi vychádzajúc z § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka vo väzbe na ustanovenie § 39 Občianskeho zákonníka. Opäť súd zdôrazňuje, že v súlade s dobrými mravmi je také konanie veriteľa, ktorý sa pri peňažnej pôžičke „uspokojí“ bez ohľadu na to, v akej situácii sa nachádza dlžník, s primeranou výškou odplaty za užívanie požičanej istiny a ktoré svoje voľné peňažné prostriedky mieni hodnotiť obvyklým spôsobom.

30. Keďže uzatvorená zmluva obsahovala úroky vo výške, ktorú súd považoval za rozpornú s dobrými mravmi, je v tejto časti zmluva neplatná a úroky preto žalovanému nepatrili. Súd preto konštatoval, že zmluva je bezúročná a bez poplatkov (v skutočnosti zmluva ani poplatky nestanovovala).

31. Súd sa ďalej zaoberal žalobcom požadovaným vydaním bezdôvodného obohatenia, ktoré malo vzniknúť tým, že žalobca žalovanému zaplatil viac ako mal. Vzhľadom na určenie bezúročnosti poskytnutého úveru bolo povinnosťou žalobcu vrátiť žalovanému to, čo mu reálne poskytol. V danom prípade z vykonaného dokazovania a dokladov predložených stranami súd ustálil, že bolo preukázané, že zo strany žalovaného bol žalobcovi poskytnutý úver reálne vo výške 9.633,83 EUR. Žalobca vrátil žalovanému do podania žaloby sumu 9.665,72 EUR a (platby od 13.05.2015 do podania žaloby) a po podaní žaloby sumu 5.711,16 EUR (platby od 24.04.2019 do 16.09.2021). Keďže došlo k určaniu bezpoplatkovosti a bezúročnosti úveru, patrí žalovanému iba vrátenie reálne poskytnutej sumy, t.j. 9.633,83 EUR. Preplatok je tak vo výške 5.743,05 EUR. Súd priznal žalobcovi aj požadovaný úrok z omeškania vo výške 5% ročne, a to zo sumy 31,89 EUR (preplatok do podania žaloby) od 10.04.2019 (dňa 11.04.2019 bola podaná žaloba) a zo sumy 5.711,16 EUR (preplatok zaplatený po podaní žaloby) od 30.09.2021 (deň po doručení zmeny žaloby). Úrok z omeškania patrí žalobcovi vychádzajúc z nasledujúcich zákonných ustanovení.

32. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

33. Podľa § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

34. Podľa § 255 ods. 1 C.s.p., súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

35. Žalobcovi, ktorý bol v spore úspešný, vznikol nárok na náhradu trov konania, ktoré mu súd priznal v plnom rozsahu. O výške náhrady trov bude v zmysle § 262 ods. 2 C.s.p. rozhodnuté po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré sa podáva v lehote 15 dní od doručenia tohto rozsudku na Okresnom súde Nové Mesto nad Váhom. Odvolanie spolu s prílohami je potrebné podať v toľkých vyhotoveniach, aby jedno vyhotovenie zostalo na súde a ďalšie vyhotovenia mohli byť doručené ostatným stranám sporu (dvojmo).

V odvolaní je potrebné uviesť, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka (uviesť spisovú značku) čo sa odvolaním sleduje. Odvolanie musí byť podpísané.

V odvolaní sa tiež uvedie, proti ktorému rozhodnutiu súdu odvolanie smeruje (uviesť dátum jeho vydania a číslo konania uvedené na prvej strane rozhodnutia v pravom hornom rohu), v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie súdu považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh- zmeny rozhodnutia, zrušenia rozhodnutia).

V prípade nesplnenia povinnosti uloženej rozsudkom, je možné podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitných právnych predpisov.